

R O M Â N I A

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România
Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

---

28 iunie 2018

COMUNICAT DE PRESĂ

În ziua de 28 iunie 2018, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și al art.11 alin.(1) lit.A.a) și art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-a pronunțat, în cadrul controlului anterior promulgării, asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.I pct.1 [cu referire la art.1]; pct.26 [cu referire la art.32, partea introductivă a alin.(1) și literele b) și c)]; pct.28 [cu referire la art.32, partea introductivă a alin.(3) și litera b)]; pct.31 [cu referire la art.33, partea introductivă a alin.(1) și litera a)] și pct.43 [cu referire la art.40] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, obiecție formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi:

1. A admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiile Unite și a constatat că sintagma „*ansamblul relațiilor sociale*” din cuprinsul dispozițiilor art.I pct.1 [cu referire la art.1] și dispozițiile art.I pct.26 [cu referire la art.32, partea introductivă a alin.(1)], pct.28 [cu referire la art.32, partea introductivă a alin.(3)] și pct.31 [cu referire la art.33, partea introductivă a alin.(1)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii

nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului sunt neconstituționale;

2. A respins obiecția de neconstituționalitate formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiunile Unite și a constatat că sintagmele „*factorii materiali*”, „*relațiile internaționale ale statelor*”, „*securitatea națională sau internațională*” din cuprinsul dispozițiilor art.I pct.1 [cu referire la art.1] și art.I pct.43 [cu referire la art.40], precum și celelalte dispoziții criticate din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului sunt constituționale.

Cât privește soluția de admitere, Curtea a constatat că sintagma „*ansamblul relațiilor sociale*” din cuprinsul dispozițiilor art.I pct.1 [cu referire la art.1] din legea criticată nu îndeplinește cerințele de calitate a legii, stabilite jurisprudential și consacrate constituțional. În acest sens, Curtea a reținut că, reglementând în materia prevenirii și combaterii terorismului, prin folosirea unei sintagme având caracter de noutate în această materie, era necesar ca legiuitorul să îndeplinească obligația, stabilită în art.25 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, de a configura, în mod explicit, noțiunea „*ansamblul relațiilor sociale*”, având în vedere sensul vast al acesteia și faptul că, față de materia în care este folosită, aceasta nu poate avea sensul comun și nici cel reținut de doctrină pentru o serie de infracțiuni specifice. De asemenea, Curtea a reținut că menținerea sintagmei „*ansamblul relațiilor sociale*” în definiția „*terorismului*” - în afara unei interpretări oficiale, contextuale a acestei noțiuni - nu permite identificarea ariei de incidență a normelor de incriminare ale art.32 alin.(1) și (3) și art.33 alin.(1) din Legea nr.535/2004, având în vedere că, potrivit art.I, pct.26, pct.27 și pct.28 din legea criticată, acestea se vor completa cu „*condițiile art.1*” în care fapta urmează a fi săvârșită.

Totodată, cu privire la art.I pct.26 [cu referire la art.32 partea introductivă a alin.(1)], pct.28 [cu referire la art.32 partea introductivă a alin.(3)] și pct.31 [cu

referire la art.33 partea introductivă a alin.(1)] din legea criticată, Curtea a constatat că reglementarea normelor de incriminare a „*actelor de terorism*” și a infracțiunii de terorism, prevăzută în art.33 din Legea nr.535/2004, ca norme incomplete, nu este, în sine, nepermisă, însă procedeul folosit de legiuitor prin care face trimitere la definiția „*terorismului*”, iar nu la elementele unei alte norme de incriminare este contrar normelor de tehnică legislativă și, pe cale de consecință, dispozițiilor art.1 alin.(5) din Constituție. Mai mult - în condițiile în care legiuitorul a configurat într-un mod foarte amplu noțiunea de „*terorism*”, prin adăugarea sintagmelor „*viața, integritatea corporală sau sănătatea oamenilor*”, „*ansamblul relațiilor sociale*”, „*factorii materiali*”, „*relațiile internaționale ale statelor*”, „*securitatea internațională*”, alături de „*securitatea națională*”, ce pot fi afectate prin „*acțiuni, inacțiuni, precum și amenințări cu privire la acestea*” care prezintă pericol public, sunt motivate politic, religios sau ideologic și sunt săvârșite în unul dintre scopurile enumerate la lit a)-c) ale art.I pct.1 din legea criticată - trimiterea la „*condițiile art.1*”, în care faptele prevăzute în art.32 alin.(1) și (3), respectiv art.33 alin.(1) din Legea nr.535/2004 pot fi săvârșite, conduce, de asemenea, la neclaritatea, caracterul echivoc și imprecis al dispozițiilor art.I pct.26 [cu referire la art.32 partea introductivă a alin.(1)], pct.28 [cu referire la art.32 partea introductivă a alin.(3)] și pct.31 [cu referire la art.33 partea introductivă a alin.(1)] din legea criticată. Totodată, lipsa de claritate, precizie și previzibilitate a dispozițiilor precitate determină și contrarietatea acestora cu prevederile art.23 alin.(12) din Legea fundamentală referitoare la legalitatea incriminării, în condițiile în care Curtea a statuat cu valoare de principiu că dispozițiile art.23 alin.(12) din Constituție impun garanția reglementării prin lege a incriminării faptelor și stabilirea sancțiunii corespunzătoare și, în mod implicit, obligația în sarcina legiuitorului de a adopta legi care să respecte cerințele de calitate ale acestora, care se circumscriu principiului legalității prevăzut la art.1 alin.(5) din Constituție.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului.

Argumentele reținute în motivarea soluției pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziei, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol al Curții
Constituționale**